

تأثیر برخی از ویژگی‌های ذیستی سن نواری چتریان، (*Graphosoma lineatum* (L.)) روی فعالیت آنزیم آلفا-آمیلاز بزاقی آن (Hem., Scutelleridae)

محسن بزدانیان^{*}، رضا فرشباف پورآباد^۱، محمد رضا رشیدی^۲، مصطفی ولیزاده^۳ و نادره رشتچیزاده^۴

^{*}- نویسنده مسؤول: استادیار گروه گیاه‌پزشکی، دانشکده علوم زراعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

(mohsenyazdanian@yahoo.com)

- دانشیار گروه گیاه‌پزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

- دانشیار گروه شیمی دارویی، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز

- استاد گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

- استادیار، آزمایشگاه متابولیسم دارو و بیوشیمی، مرکز تحقیقات کاربردی دارویی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز

تاریخ دریافت: ۸۸/۸/۶ تاریخ پذیرش: ۸۹/۸/۲۰

چکیده

نوع آنزیم‌های گوارشی حشرات معمولاً با نوع رژیم غذایی آن‌ها ارتباط دارد و حداقل، حضور غالب یک آنزیم نشان می‌دهد که رژیم غذایی حشره عمدها شامل بسترهای مربوط به آن آنزیم می‌باشد. فعالیت آنزیم‌های گوارشی حشرات متناسب با وضعیت فردی و نشو و نمایی آن‌ها تغییرات قابل توجهی را نشان می‌دهد. بررسی حاضر نشان داد که در سن (L.) *Graphosoma lineatum* اثر نوع ماده‌ی غذایی (دانه‌های مختلف گیاهان تیره‌ی چتریان) روی فعالیت آنزیم غیرمعنی دار بود. نتایج نشان داد که در صورت یکسان نبودن شرایط بیولوژیک و فیزیولوژیک حشرات مورد استفاده در آزمایش‌ها، فعالیت آنزیم در نرها و ماده‌ها ممکن است به ترتیب تا ۴/۵ و ۳/۵ برابر متغیر باشد. به طور کلی، فعالیت آنزیم در حشرات کامل ماده بیشتر از نرها بود. فعالیت آلفا-آمیلاز تحت تاثیر دمای محیط پرورش (از ۴ تا ۳۰ درجه‌ی سانتی‌گراد) قرار نگرفت. با گرسنگی دادن حشرات کامل به مدت صفر تا ۴۸ ساعت، بیشترین میزان فعالیت آنزیم پس از ۲۴ ساعت (۱۲/۳۲ واحد بر میلی‌گرم پروتئین) و ۳۶ ساعت (۱۴/۱۳ واحد بر میلی‌گرم پروتئین) گرسنگی مشاهده گردید که با هم اختلاف معنی داری نداشتند. فعالیت آنزیم در بین هر دو غده‌ی بزاقی یک فرد یکسان بود که نشان می‌دهد هر دو غده‌ی بزاقی یک فرد برای تولید یا تخلیه‌ی آنزیم به شکل نسبتاً همزمانی به حرکت‌های مربوطه پاسخ می‌دهند. متفاوت بودن فعالیت آنزیم در ساعت‌های مختلف شباهه روز به یکسان نبودن شرایط بیولوژیک و فیزیولوژیک حشرات مورد استفاده داده شد. فعالیت آلفا-آمیلاز در حشرات مورد استفاده از نسل‌های دهم تا هفدهم یکسان (حدود ۷/۴ واحد بر میلی‌گرم پروتئین) و فاقد اختلاف معنی دار بود. علی‌رغم شباهت بخی از نتایج این تحقیق با نتایج سایر محققان، بررسی حاضر تاییدکننده‌ی این نظریه است که رسیدن به یک تعیین کلی در مورد ویژگی‌های آنزیم‌های گوارشی حشرات میسر نیست و آنزیم‌های هر گونه باید به طور جداگانه بررسی شوند.

کلید واژه‌ها: سن *Graphosoma lineatum*, ویژگی‌های ذیستی، آلفا-آمیلاز بزاقی، فعالیت

مقدمه

glucan را در ترکیبات نشاسته‌ای، گلیکوژن و سایر کربوهیدرات‌های وابسته هیدرولیز می‌کند (۱۶ و ۱۷). این آنزیم‌ها در متابولیسم کربوهیدرات‌ها در جانوران، گیاهان و میکرووارگانیسم‌ها نقش محوری

آلفا-آمیلازها^۱ در برگیرنده‌ی خانواده‌ی از آندوآمیلازها^۲ هستند که پیوندهای -D-(1,4)-

1- α -amylases

2- Endoamylases

مهرکننده‌های آنزیم‌ها می‌توانند در راهبردهای کنترل حشرات نقش‌های مهمی را ایفا کنند. با وجود این، لازم است تا پیش از استفاده از آن‌ها یا توسعه‌ی گیاهان تراژن برای کنترل آفات، از بیوشیمی آنزیم‌های گوارشی درک کاملی داشته باشیم (۱۷، ۹ و ۲۰). ویژگی‌های آنزیم‌های گوارشی حشرات بر حسب گونه، رژیم‌های غذایی و شرایط زیستمحیطی و جغرافیایی، تفاوت‌های زیادی را نشان می‌دهند و اثرات فعل کننده‌ها و مهرکننده‌های آنزیمی نیز به همین دلیل، روی آنزیم‌های گوارشی متفاوت می‌باشند (۱۳). به دلیل همین تفاوت‌ها، ویژگی‌های آنزیم‌های گوارشی بسیاری از گونه‌های حشرات به تفصیل مورد مطالعه قرار گرفته‌اند و در مورد هر گونه، ویژگی‌های آن آنزیم‌ها مشخص گردیده است.

Graphosoma lineatum, (L.), در دنیا از کشورهای حوزه‌ی دریای مدیترانه، منطقه‌ی قفقاز، ایران، ترکمنستان (۱۹) و سواحل بالتیک واقع در جنوب شرقی سوئد (۱۸) گزارش شده است. در ایران نیز در استان‌های آذربایجان شرقی، تهران، خراسان (۲ و ۳) و مازندران و گلستان (مشاهدات و جمع‌آوری‌های شخصی نگارنده‌ی اول) دیده شده است. گیاهان میزبان و غذایی آن گیاهان تیره‌ی چتریان می‌باشند. این جنس فاقد دیاپوز اجباری است (۱ و ۲). در این بروزی، تاثیر برخی از ویژگی‌های زیستی سن نواری چتریان (نوع ماده‌ی غذایی، اختلافات فردی، جنسیت، دمای محیط پرورش، طول دوره‌ی گرسنگی، تغییرات شبانه‌روزی و نسل) روی فعالیت آنزیم آلفا-آمیلاز بزاقی آن برای اولین بار مورد مطالعه قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

حشرات کامل سن نواری چتریان، *G. lineatum*، از روی گیاه شوید در استان

دارند (۱۷، ۲۳، ۲۴ و ۲۵). این آنزیم‌ها یکی از بزرگ‌ترین خانواده‌های آنزیمی گروه گلایکوزیل هیدرولازها^۱ هستند که بر مبنای توالی‌شان طبقه‌بندی شده‌اند (۹ و ۱۲). به خاطر گسترش وسیع آلفا-آمیلازها در تمامی اشکال حیات (پروکاریوت‌ها و یوکاریوت‌ها)، توالی اسید آمینه‌ای آن‌ها بسیار متغیر می‌باشد (۹). آلفا-آمیلازها در زیستفناوری، به ویژه در صنایع غذایی و فرآوری نشاسته به یکی از ارزشمندترین آنزیم‌ها تبدیل شده‌اند. بسیاری از حشرات، به ویژه آن‌هایی که طی مرحله‌ی لاروی و یا حشره‌ی کامل خود روی فرآورده‌های غله‌ای زندگی می‌کنند، برای زنده ماندن به آمیلازهای ایشان وابسته هستند (۶ و ۲۲). آلفا-آمیلازهای حشرات و پستانداران در شکل ساختمان‌های نوع اول و سوم خود شباهت‌های بسیار زیادی را نشان می‌دهند (۲۳). تنها آلفا-آمیلاز حشرات که ساختمان سه بعدی آن مشخص شده است، مربوط به کرم زرد آرد *Tenebrio molitor* L. (کرم زرد آرد) می‌باشد (۱۰، ۲۲ و ۷۵). آنزیم منومریک^۲ به ابعاد تقریباً $46 \times 40 \times 75$ آنگستروم و دارای سه دامنه‌ی مشخص است. شکل سه بعدی این آنزیم مشابه مدل‌های ارایه شده برای آلفا-آمیلازهای میکروبی، گیاهی و پستانداران می‌باشد (۲۲ و ۲۴). برخی حشرات دارای چند آلفا-آمیلاز گوارشی عمدۀ با نقاط ایزووالکتریک متفاوت هستند (۲۶).

رشد و نشو و نمای حشرات بر اثر مهرار شدن آنزیم‌های گوارشی به شدت تحت تاثیر قرار می‌گیرد و به همین دلیل، ترکیبات جدید زیادی از جمله برخی از تنظیم‌کننده‌های رشد حشرات^۳ به عنوان ترکیبات ضدتقذیه و مهرکننده‌های آنزیم‌های گوارشی مورد بررسی قرار گرفته‌اند (۷ و ۱۶).

1- Glycosyl hydrolases

2- Prokaryotes and Eukaryotes

3- Monomeric enzyme

4- Insect growth regulators (IGRs)

استفاده گردید. محلول‌های آنزیمی حاوی ۱۰ جفت غده‌ی بزاقی حشرات کامل نر و ماده‌ی ۱۰ روزه (به صورت جداگانه) به ازای یک میلی‌لیتر بافر فسفات بودند.

اثر اختلافات فردی روی فعالیت آنزیم

حشرات جمع‌آوری شده از کلنی (بدون توجه به سن آن‌ها) به ۱۰ گروه تقسیم شدند (۵ گروه برای نرها و ۵ گروه برای ماده‌ها) که هر گروه شامل ۵ حشره‌ی کامل بود. عدد بزاقی حشرات هر گروه در ۵/۰ میلی‌لیتر بافر فسفات (معادل ۱۰ جفت در یک میلی‌لیتر بافر) هموژنیزه و سانتریفیوژ شدند. فعالیت آنزیم برای هر گروه مشخص گردید. در نهایت، انحراف استاندارد (S) و نسبت فعالیت ماکزیمم به مینیمم مربوط به ۵ گروه نرها و ۵ گروه ماده‌ها محاسبه شد (۱۳).

اثر جنسیت روی فعالیت آنزیم

فعالیت آنزیم آلفا-آمیلاز در نرها و ماده‌ها با توجه به سایر آزمایش‌های انجام شده مورد مقایسه قرار گرفت.

اثر دمای محیط پرورش روی فعالیت آنزیم

حشرات کامل ۱۰ روزه همراه با ظروف پرورشی خود به مدت ۲۴ ساعت در داخل انکوباتور و در دماهای ۱۵، ۲۰، ۲۵، ۲۷ و ۳۰ درجه‌ی سانتی گراد قرار داده شدند. برای تهیه‌ی محلول‌های آنزیمی، ۱۰ جفت غده‌ی بزاقی از حشرات کامل نر یا ماده (به طور جداگانه) در یک میلی‌لیتر بافر فسفات هموژنیزه و سانتریفیوژ گردید. به حشرات کامل گرسنگی داده نشد.

اثر طول دوره‌ی گرسنگی روی فعالیت آنزیم

حشرات کامل نر و ماده‌ی ۱۰ روزه (به طور جداگانه) همزمان از کلنی انتخاب گردیدند و در ظروف جداگانه‌ای فاقد آب و مواد غذایی به مدت ۴۸، ۳۶، ۲۴، ۱۲، ۶ و ۳ ساعت در شرایط آزمایشگاهی گرسنگی داده شدند.

گلستان جمع‌آوری شدند. حشرات به انسکتاریوم گروه گیاه‌پزشکی، دانشکده‌ی کشاورزی دانشگاه تبریز منتقل شدند و نسبت به پرورش آن‌ها اقدام گردید. پرورش آزمایشگاهی این حشره با توجه به منابع موجود (۱ و ۲) انجام شد. تمام مراحل مختلف نشوونمایی در دمای ۲۸±۲ درجه‌ی سانتی‌گراد، رطوبت نسبی ۶۰ تا ۷۰ درصد و دوره‌ی نوری به تاریکی ۱۶:۸ پرورش داده شدند. حشرات به مدت ده نسل روی دانه‌های جعفری خالص‌سازی شدند و از نسل دهم به بعد در آزمایش‌ها مورد استفاده قرار گرفتند.

آماده‌سازی نمونه‌های آنزیمی غده‌ی بزاقی و سنجش فعالیت آلفا-آمیلاز

حشرات کامل به روش یزدانیان و همکاران (۵) تشریح گردیدند. عدد بزاقی مورد استفاده در سنجش فعالیت آنزیم پس از خارج شدن از قفس‌سینه، مطابق روش نامبردگان برای تهیه‌ی نمونه‌های آنزیمی و سنجش فعالیت آلفا-آمیلاز مورد استفاده قرار گرفتند. غلظت پروتئین تمام نمونه‌های آنزیمی به روش بیسینکونینیک اسید^۱ و با استفاده از آلبومین سرم گاوی^۲ به عنوان استاندارد تعیین شد. در نهایت، فعالیت آنزیم بر حسب واحد بر میلی‌گرم پروتئین^۳ محاسبه گردید (۴).

صفات مورد بررسی

اثر نوع ماده‌ی غذایی روی فعالیت آنزیم

تیمارهای غذایی مورد نظر عبارت بودند از: جعفری، هویج، شوید، کرفس، گشنیز، زیره‌ی سبز، رازیانه و مخلوطی از آن‌ها (به نسبت وزنی مساوی) که از مرکز تحقیقات کشاورزی استان گلستان، گرگان، تهیه گردیدند. حشرات به مدت دو نسل روی هر یک از مواد غذایی فوق پرورش داده شدند و از حشرات کامل نسل دوم برای انجام آزمایش‌ها

1- Bicinchoninic acid

2- Bovine serum albumin

3- U/mg protein

نسل های دهم تا هفدهم (به طور جداگانه) استفاده گردید. از محلول های آنزیمی حاوی ۱۰ جفت غدهی بزاقی به ازای یک میلی لیتر بافر فسفات استفاده شد.

تجزیه های آماری

پیش از تجزیه واریانس، نرمال بودن داده ها با استفاده از نرم افزار آماری MSTAT-C مورد آزمون قرار گرفت و در صورت نیاز، تبدیل مناسب انجام شد. سپس با استفاده از همین نرم افزار، تجزیه واریانس ها انجام شدند. حدود اطمینان و مقایسه میانگین ها با استفاده از نرم افزار فوق الذکر و به روش آزمون چند دامنه ای دانکن مورد اعمال قرار گرفت. برای رسم نمودارها از نرم افزار Excel استفاده گردید.

نتایج و بحث

اثر نوع ماده‌ی غذایی روی فعالیت آنزیم

تجزیه واریانس داده های مربوط به فعالیت آلفا-آمیلاز در حشرات کامل نر و ماده‌ی پرورش یافته روی مواد غذایی مختلف (دانه های مختلف گیاهان تیره‌ی چتریان) نشان داد که اثر نوع ماده‌ی غذایی روی فعالیت آنزیم غیر معنی دار بود ($p > 0.05$). این امر نشان می‌دهد که نوع ماده‌ی غذایی، در کاهش یا افزایش فعالیت آنزیم اثری نداشت. در شکل ۱، میانگین فعالیت آنزیم در حشرات کامل نر و ماده نشان داده شده است.

چندین گزارش وجود دارد مبنی بر این که حضور یک آنزیم در دستگاه گوارش یک حشره ضرورتا بدین معنی نیست که آن حشره می‌تواند در طبیعت از بستره‌ی آن آنزیم استفاده کند. با وجود این، نوع آنزیم های گوارشی حشرات معمولاً در ارتباط با نوع رژیم غذایی آن ها می‌باشد و حداقل، حضور غالب یک آنزیم نشان می‌دهد که رژیم غذایی حشره عمدها شامل بستره‌ی مربوط به آن آنزیم می‌باشد.

برای تهیه محلول های آنزیمی از ۱۰ جفت غدهی بزاقی به ازای یک میلی لیتر بافر فسفات استفاده شد. فعالیت آنزیم در بین جفت های غدهی بزاقی یک سن و بین افراد مختلف

آزمایش چهار بار تکرار شد. در هر تکرار، (A) جفت های غدد بزاقی ۲۰ حشره‌ی کامل نر یا ماده (به طور مجزا) به طور جداگانه به دو گروه A₁ (غدد سمت راست بدن) و A₂ (غدد سمت چپ بدن) تقسیم شدند. از طرف دیگر، (B) غدد بزاقی جدا نشده ۲۰ حشره‌ی کامل نر یا ماده (به طور مجزا) به طور تصادفی به دو گروه B₁ و B₂ (هر گروه شامل ۱۰ جفت) تقسیم شدند. در نهایت، انحراف استاندارد (S) مربوط به هر گروه و نیز نسبت تغییر فعالیت آنزیم از رابطه‌ی:

$$[\times 100] (\text{بیشترین فعالیت} / \text{کمترین فعالیت}) - 1$$

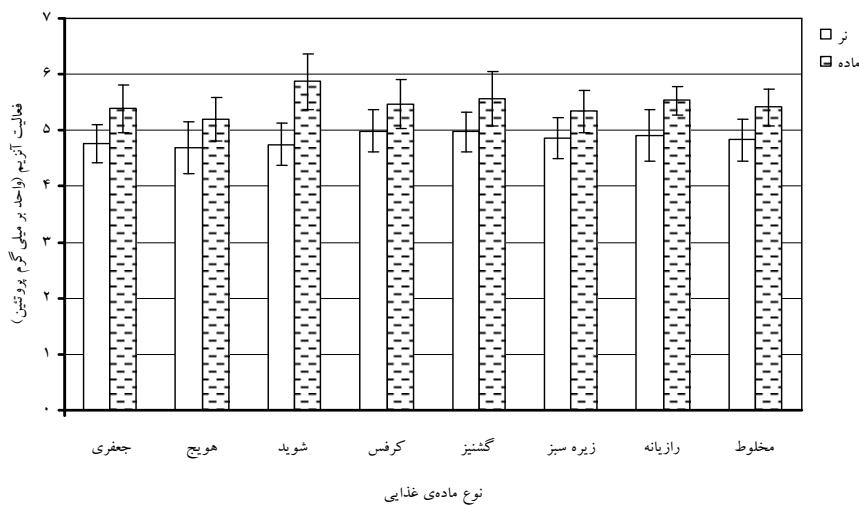
بین A₁ و A₂ و همچنین بین B₁ و B₂ محاسبه گردید تا اختلاف در فعالیت آنزیم بین جفت های غدهی بزاقی یک فرد با فعالیت آن در بین افراد مختلف مقایسه گردد (۱۳). غدد بزاقی گروه های فوق در یک میلی لیتر بافر فسفات هموژنیزه و سانتریفیوژ شدند. حشرات کامل بدون توجه به سن آن ها از کلی انتخاب گردیدند.

تغییرات شباهه روزی و فعالیت آنزیم

حشرات کامل نر و ماده ۱۰ روزه در ساعت ۸ صبح (اوایل فاز روشناهی)، ۱۲ ظهر، ۶ عصر، ۱۲ شب (اوایل فاز تاریکی) و ۶ صبح از ظروف پرورشی انتخاب و بلا فاصله تشریح شدند (بدون گرسنگی دادن). نمونه های آنزیمی از هموژنیزه و سانتریفیوژ شدن ۱۰ جفت غدهی بزاقی حشرات کامل نر یا ماده (به صورت جداگانه) در یک میلی لیتر بافر فسفات تهیه گردیدند.

فعالیت آنزیم در نسل های مختلف

برای تعیین فعالیت آلفا-آمیلاز در نسل های مختلف، از حشرات کامل نر و ماده ۱۰ روزه‌ی

شکل ۱- فعالیت آلفا-آمیلاز بزاقی حشرات کامل نر و ماده‌ی سن نواری چتریان، *Graphosoma lineatum* در اثر تغذیه از دانه‌های مختلف چتریان (دما ۳۷ درجه‌ی سانتی‌گراد و pH ۹/۵).

بین حشرات کامل تغذیه کرده از دانه‌های مختلف چتریان را می‌توان به شباهت‌های بسیار زیاد کمی و کیفی مواد غذایی مورد استفاده در این بررسی نسبت داد.

اثر اختلافات فردی روی فعالیت آنزیم
نسبت فعالیت ماکزیمم و مینیمم آلفا-آمیلاز در پنج گروه بررسی شده، در مورد حشرات کامل نر و ماده به ترتیب $4/55$ و $3/52$ و انحراف استانداردهای آن‌ها نیز به ترتیب $2/65$ و $3/23$ بود. این امر بدین معنی است که در صورت یکسان نبودن شرایط بیولوژیک و فیزیولوژیک حشرات مورد استفاده در آزمایش، فعالیت آنزیم در نرها و ماده‌ها ممکن است به ترتیب $4/5$ و $3/5$ برابر متغیر باشد. نتایج فوق نشان می‌دهند که جهت انجام آزمایش‌ها و بررسی اثر یک تیمار، بایستی تا حد امکان از حشراتی استفاده نمود که شرایط بیولوژیک و فیزیولوژیک آن‌ها از هر نظر شبیه هم باشد.

Lygus disponisi Linnauori در سن نسبت فعالیت ماکزیمم به مینیمم آلفا-آمیلاز در هشت گروه بررسی شده برابر با $3/5$ بود. این امر نشان داد که فعالیت آلفا-آمیلاز بزاقی

(۱۳ و ۱۴). لذا، انتظار می‌رود که حضور یا عدم حضور یک آنزیم در دستگاه گوارش یک حشره در ارتباط با حضور یا عدم حضور بستره‌ی مربوطه در غذا باشد (۲۱). فعالیت شدید آلفا-آمیلاز نشان می‌دهد که گونه‌های مربوطه برای استفاده از نشاسته‌ی نامحلول موجود در بافت‌های گیاهی از طریق هضم خارج‌دهانی، به خوبی سازگاری یافته‌اند (۲۷).

با توجه به مطالب فوق، به نظر می‌رسد که اثر نوع ماده‌ی غذایی روی فعالیت آنزیم‌های گوارشی بیش‌تر تحت تاثیر نوع رژیم غذایی حشره (گوشت خواری، گیاه خواری، گوشت خواری- گیاه خواری یا گیاه خواری- گوشت خواری) قرار دارد تا مثلاً تغذیه از دو یا چند نوع میزبان گیاهی یا دو یا چند نوع میزبان جانوری. به عنوان مثال، در یک گونه‌ی گوشتخوار- گیاهخوار، تغذیه از رژیم غذایی جانوری باعث کاهش فعالیت آلفا-آمیلاز و تغذیه از رژیم غذایی گیاهی، باعث افزایش فعالیت آن خواهد شد. با وجود این، تفاوت‌های کمی و کیفی آن‌ها نیز باعث بروز اختلافاتی در فعالیت آنزیم‌های گوارشی خواهد گردید. عدم اختلاف در فعالیت آلفا-آمیلاز

اثر دماهای پرورشی مختلف روی فعالیت آنژیم آلفا-آمیلاز حشرات کامل نر و ماده غیرمعنی دار بود ($P < 0.05$) که نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار بین فعالیت آنژیم در دماهای پرورشی مختلف است. روند و مقایسه میانگین فعالیت آنژیم در شکل ۲ ارایه شده است.

کن^۴ (به نقل از منبع شماره ۱۳) گزارش کرد که فعالیت آلفا-آمیلاز شته‌ی *Tetraneura ulmi* (L.) تحت تاثیر دماهای زیست محیطی قرار داشت. در دماهای پرورشی از ۲۱ تا ۳۰ درجه سانتی‌گراد، فعالیت آنژیم‌های گوارشی (L.) *Bombyx mori* در دماهای پایین‌تر، بیش‌تر بود. فعالیت آلفا-آمیلاز روده‌ای *B. mori* در دماهای بالا یا بر اثر نگهداری لاروها در شرایط سرد کاهش یافت. تحت شرایط دمایی بالاتر از ۳۰ درجه سانتی‌گراد یا دماهای پایین‌تر از ۲۳ تا ۱۳ درجه، فعالیت پروتازهای روده‌ای لاروهای کرم زرد آرد *T. molitor* L. در ۴ روز اول کاهش یافت اما در مورد آلفا-آمیلاز روده‌ای آن چنین روندی مشاهده نگردید (۱۳). ایشا آیا و همکاران^۵ (به نقل از منبع شماره ۱۳) گزارش کردند که فعالیت آنژیمی در روده‌ی میانی *Spodoptera littoralis* شب‌پره‌ی (Boisduval) با افزایش دما از ۱۰ به ۳۲ درجه سانتی‌گراد، افزایش یافت. با توجه به نتایج هوری (۱۳ و ۱۵)، هرچند فعالیت آلفا-آمیلاز بزاقی *L. disponisi* حشرات کامل و پوره‌های سن پنجم (بر حسب میلی‌گرم گلوکز تولید شده) در واکنش به دماهای زیست محیطی مختلف (۲۰ تا ۲۳، ۲۵ تا ۲۷ و ۳۰ درجه سانتی‌گراد) از نظر آماری اختلاف معنی داری نشان نداد (به ترتیب ۰/۶۳، ۰/۴۱ و ۰/۳۶ و ۰/۱۳ در حشرات کامل و ۰/۰۵، ۰/۹۱ و ۰/۱۱ و ۰/۹۴ و ۰/۱۵ در پوره‌های سن پنجم)، اما فعالیت آنژیم در دمای ۲ درجه کم و بیش کمتر از

L. disponisi حتی هنگامی که از یک مکان و در یک زمان جمع‌آوری شوند، به شکل قابل توجهی در میان افراد مختلف، متفاوت خواهد بود (۱۳ و ۱۵). اثر تغییرات فردی بر فعالیت آنژیم‌های گوارشی در مورد پروتازهای روده‌ای مگس اصطبل، *Stomoxys calcitrans* (L.) (L.) *Locusta migratoria* (L.) است (۱۰). بنا به گفته‌ی هوری^۶ (۱۳ و ۱۵)، احتمال زیادی وجود دارد که بروز این اختلافات عمدتاً مربوط به تغییر در فعالیت آنژیم در بین مراحل مختلف نشوونمایی و به طور جزئی نیز مربوط به مقدار آنژیم تولیدی در اثر شرایط زیست محیطی و گرسنگی باشند. حشرات کامل مورد استفاده در بررسی حاضر و در این مورد خاص (جمع‌آوری شده در یک زمان و از یک مکان، بدون توجه به سن و بدون گرسنگی دادن) مخلوطی از حشرات کامل با طول عمرهای مختلف بودند که شرایط تغذیه‌ای و گرسنگی آن‌ها (و در نتیجه مقدار آنژیم موجود در مجرای داخلی^۷ غده‌ی بزاقی‌شان) نیز با هم تفاوت داشت. این امر می‌تواند باعث بروز اختلافات مشاهده شده در فعالیت آنژیم شده باشد.

اثر جنسیت روی فعالیت آنژیم

اثر کلی جنسیت روی فعالیت آنژیم، همان نتایج و مطالب ارایه شده در قبل می‌باشد، یعنی به طور کلی، فعالیت آنژیم در حشرات کامل ماده‌ی سن نواری چتریان بیش‌تر از حشرات کامل نر بود. به گفته‌ی فوشه و همکاران^۸ (۱۱)، فعالیت آلفا-آمیلاز در حشرات ماده اغلب بیش‌تر از نرها می‌باشد. دلیل این امر را می‌توان نیاز بیش‌تر ماده‌ها به مواد غذایی برای تولید مثل دانست.

اثر دمای محیط پرورش روی فعالیت آنژیم

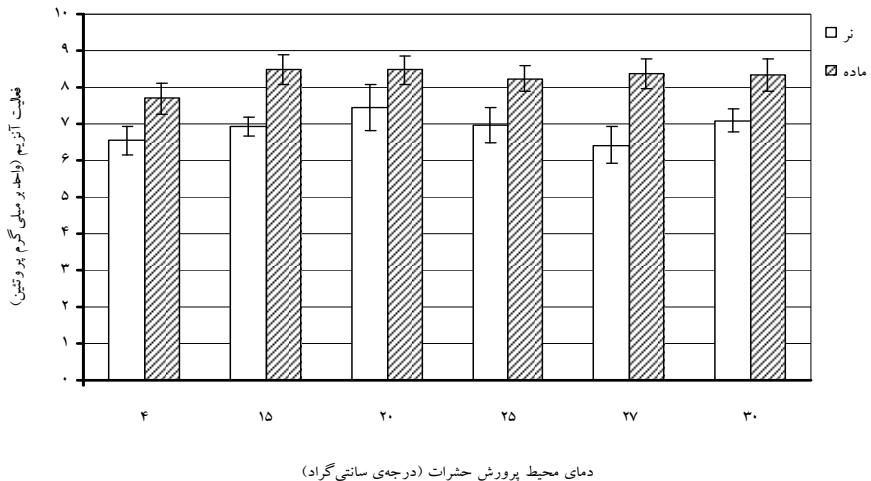
4- Ken

5- Ishaaya et al.

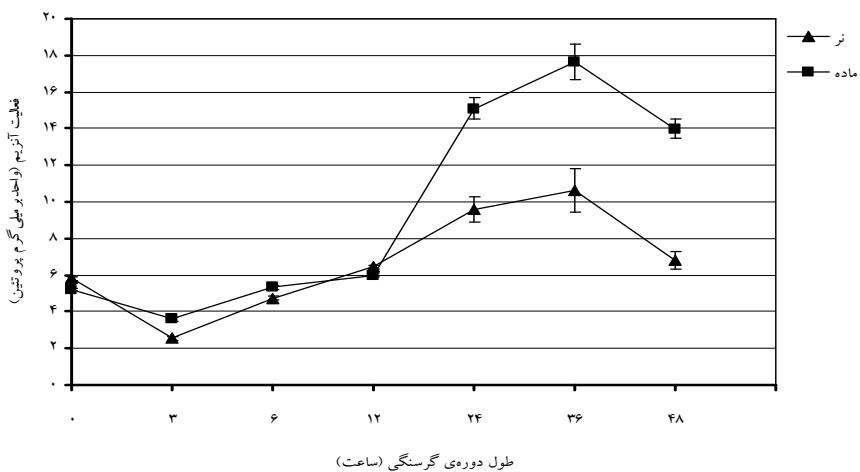
1- Hori

2- Lumen

3- Fusé et al.

شکل ۲- فعالیت آلفا-آمیلاز بزاقی در حشرات کامل نر و ماده‌ی سن نواری چتریان، *Graphosoma lineatum* در دماهای مختلف پرورش (دما ۳۷ درجه‌ی سانتی‌گراد و pH ۶/۹۵)

شکل ۳- فعالیت آلفا-آمیلاز بزاقی در حشرات کامل نر و ماده‌ی سن نواری چتریان، *Graphosoma lineatum* پس از دوره‌های گرسنگی متفاوت (دما ۳۷ درجه‌ی سانتی‌گراد و pH ۶/۹۵)

اثر تیمار گرسنگی روی فعالیت آنزیم در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود. مشاهده‌ی شکل ۳ نشان می‌دهد که روند فعالیت آنزیم در حشرات کامل نر و ماده یکسان بود. در حشرات کامل نر، بیشترین میزان فعالیت آنزیم پس از ۲۴ و ۳۶ ساعت گرسنگی مشاهده گردید که با هم اختلاف معنی‌داری نداشتند. پس از آن، بیشترین میزان فعالیت آنزیم مربوط به تیمارهای ۱۲ و ۴۸ ساعت

فعالیت آن‌ها در دما ۲۰ درجه‌ی سانتی‌گراد و بالاتر بود. وی، یکی از دلایل مهم این امر را کاهش فعالیت فیزیولوژیک حشرات در دماهای پایین دانسته است. نتایج حاصله از تحقیق حاضر با نتایج هوری (۱۳ و ۱۵) در مورد سن *L. disponisi* مطابقت دارد.

اثر طول دوره گرسنگی روی فعالیت آنزیم

می‌گردد. مطالعات جدیدتر (۸) نشان داده‌اند که پس از تغذیه، برای پر شدن کامل مخازن بزاقی بین ۲۴ تا ۴۸ ساعت زمان لازم است و نتایج بررسی حاضر با نتایج تحقیقات جدیدتر مطابقت دارد. شاید بتوان اختلاف نتایج هوری (۱۵) با نتایج تحقیق حاضر را در این دانست که وی از حشرات جمع‌آوری شده از طبیعت استفاده کرد ولی ما از حشرات پرورش یافته در آزمایشگاه که از نظر بیولوژیک و فیزیولوژیک بسیار یکنواخت‌تر (خالص‌تر) بودند، استفاده کردیم. مشاهدات نشان داد که حشرات کامل پس از گرفته و گذاشته شدن در ظروف نگهداری، قطرات آیکی شکلی را از استیله‌های^۱ خود خارج می‌کردند و بر اثر تحرک زیادی که داشتند، قادر به مکیدن دوباره‌ی آن نبودند. این امر و احتمالاً بررسی‌های بعدی بستره توسط آن‌ها که همراه با خروج مایع بزاقی می‌باشد، می‌تواند دلیل کاهش فعالیت آنزیم پس از ۳ ساعت گرسنگی باشد. افزایش فعالیت آنزیم پس از ۳ ساعت گرسنگی نیز نتیجه‌ی ترشح و ذخیره شدن بزاق بوده است. کاهش فعالیت آنزیم پس از ۴۸ ساعت گرسنگی نیز احتمالاً به این دلیل بوده که حشرات کامل پس از پر شدن کامل مخازن بزاقی و در نتیجه فشار وارد بـر غدد بـزاقی، مقداری از ترشحات خود را تخلیه کرده‌اند. برای روشن‌تر شدن موضوع، مشاهدات و بررسی‌های بیش‌تری مورد نیاز است.

فعالیت آنزیم در بین جفت‌های غده‌ی بزاقی یک سن و بین افراد مختلف

نتایج بررسی حاضر نشان داد که نسبت تغییر فعالیت آلفا-آمیلاز در بین جفت‌های غده‌ی بزاقی یک سن در حشرات کامل نر و ماده به ترتیب ۱۶/۶۷ و ۹/۲۱ درصد و انحراف استاندارد آن‌ها نیز به ترتیب ۰/۵۵۶ و ۰/۳ بود. نسبت تغییر فعالیت آنزیم در بین غدد بزاقی افراد مختلف در حشرات

گرسنگی بود که بین آن‌ها نیز اختلاف معنی‌داری وجود نداشت. فعالیت آنزیم در تیمار شاهد (حشرات تغذیه کرده) با فعالیت آن در تیمار ۶ ساعت گرسنگی فاقد اختلاف معنی‌دار و مقدار آن از دو مورد قبلی کم‌تر بود. کمترین میزان فعالیت آنزیم در حشرات کامل نر پس از ۳ ساعت گرسنگی مشاهده شد که با فعالیت آن در کلیه‌ی تیمارها اختلاف معنی‌دار داشت. در حشرات کامل ماده نیز همین حالت دیده شد، بدین معنی که بیش‌ترین و کمترین میزان فعالیت آنزیم به ترتیب مربوط به تیمارهای ۳۶ و ۳ ساعت گرسنگی بودند.

هوری (۱۵) حشرات کامل سن *L. disponisi* را به مدت صفر (شاهد)، ۱ تا ۳، ۵ تا ۹، ۱۱ تا ۲۴ ساعت گرسنه نگه داشت و هیچ گونه تفاوتی را در فعالیت آمیلاز آن‌ها (بر حسب میلی‌گرم گلوکز تولید شده) مشاهده ننمود. فعالیت آنزیم در طول ۱۲ ساعت اول گرسنگی (به ترتیب ۳/۷۲، ۳/۷۴ و ۳/۳۷) مشابه با حشرات کامل تغذیه کرده (شاهد) (۳/۵۱) بود ولی پس از گذشت ۲۴ ساعت از شروع گرسنگی، کاهش پیدا نمود (۲/۲)، هرچند از نظر آماری اختلاف معنی‌داری با شاهد نداشت. ایشا آیا و سویرسکی^۱ (به نقل از منبع شماره‌ی ۱۳) نیز گزارش کردند که گرسنه نگهداشتن سپردارهای *Chrysomphalus aonidium* (L.) به مدت ۲۴ ساعت، باعث کاهش شدید فعالیت آلفا-آمیلاز در روده‌ی میانی آن‌ها گردید. علت ثابت ماندن فعالیت آلفا-آمیلازهای بزاقی و کاهش فعالیت آلفا-آمیلازهای روده‌ای بر اثر گرسنگی را می‌توان این گونه توجیه کرد که آنزیم‌های گوارشی بزاقی در غده‌ی بزاقی ترشح و ذخیره می‌شوند و در هنگام تغذیه مورد استفاده قرار می‌گیرند اما ترشح آن‌ها در روده‌ی میانی، در پاسخ به خوردن غذا حادث

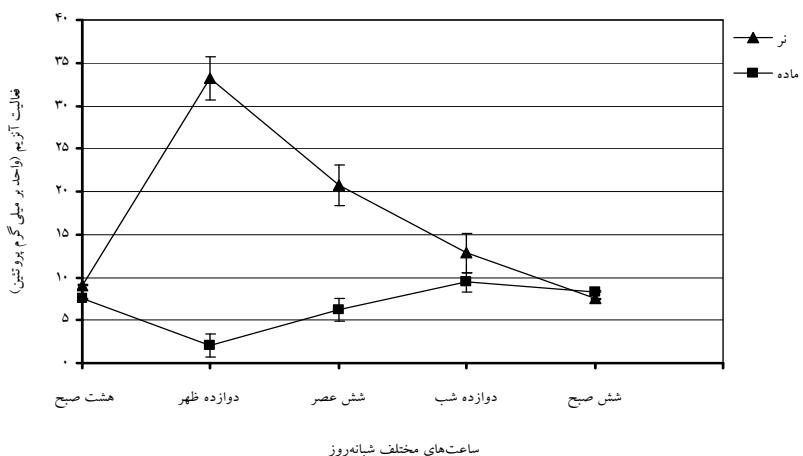
همزمانی به محرک‌های مربوطه واکنش نشان می‌دهند (۱۳ و ۱۵).

تغییرات شبانه‌روزی و فعالیت آنزیم

نتایج نشان داد که اثر تغییرات شبانه‌روزی روی فعالیت آلفا-آمیلاز بزاقی حشرات کامل نر و ماده‌ی سن نواری چتریان در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود. روند تغییرات و مقایسه میانگین فعالیت آنزیم حشرات کامل نر و ماده در ساعت‌های مختلف شبانه‌روز در شکل ۴ نشان داده شده است. در حشرات کامل نر، بیشترین میزان فعالیت آنزیم در ساعت ۱۲ ظهر و پس از آن در ساعت ۶ عصر مشاهده شد که با هم دارای اختلاف معنی‌دار بودند. کمترین میزان فعالیت آنزیم نیز به ترتیب در ساعت ۱۲ شب، ۸ صبح و ۶ صبح مشاهده گردید که با هم اختلاف معنی‌داری نداشتند ولی با مقادیر مربوط به ساعت ۱۲ ظهر و ۶ عصر دارای اختلاف معنی‌دار بودند. در حشرات کامل ماده، بیشترین میزان فعالیت آنزیم به ترتیب در ساعت ۱۲ شب، ۶ صبح و ۸ صبح مشاهده شد که قادر اختلاف معنی‌دار بودند. همچنان، بین میانگین فعالیت آن در ساعت ۶ و ۸ صبح با ۶ عصر اختلاف معنی‌داری وجود نداشت. فعالیت آنزیم در ساعت ۱۲ ظهر کمترین

کامل نر و ماده به ترتیب $63/33$ و $64/7$ درصد و انحراف استاندارد آن‌ها نیز به ترتیب $1/776$ و $2/913$ بود. همان طور که مشاهده می‌شود، نسبت تغییر فعالیت آنزیم در بین عدد بزاقی افراد مختلف، در حشرات کامل نر، $3/8$ برابر و در حشرات کامل ماده، $7/02$ برابر مقدار آن در بین جفت‌های غده‌ی بزاقی غده‌ی بزاقی یک سن (با همان جنسیت) بود.

در سن *L. disponisi*، نسبت تغییر فعالیت آلفا-آمیلاز بین عدد بزاقی افراد مختلف دو برابر مقدار آن در بین جفت‌های غده‌ی بزاقی یک سن بود ($26/8$ درصد در مقابل $12/3$ درصد). انحراف استاندارد داده‌های مربوط به فعالیت آنزیم در افراد مختلف ($19/37$) بسیار بیشتر از مقدار آن در داده‌های مربوط به جفت‌های غده‌ی بزاقی یک سن ($6/2$) بود (۱۳ و ۱۵). این واقعیت که تفاوت در فعالیت آلفا-آمیلاز در بین جفت‌های غده‌ی بزاقی یک سن از تفاوت در فعالیت آن در بین عدد بزاقی افراد مختلف بسیار کمتر بود، نشان می‌دهد که هر دو غده‌ی بزاقی یک سن، آنزیم آلفا-آمیلاز خود را تقریباً به طور همزمان تولید یا تخلیه می‌کنند و این بدان معنی است که هر دو غده‌ی بزاقی یک سن، برای تولید یا تخلیه‌ی آنزیم، به شکل نسبتاً

شکل ۴- فعالیت آلفا-آمیلاز بزاقی حشرات کامل نر و ماده‌ی سن نواری چتریان، *Graphosoma lineatum* در ساعت‌های مختلف شبانه‌روز (دماي ۳۷ درجه‌ی سانتي گراد و pH ۶/۹۵

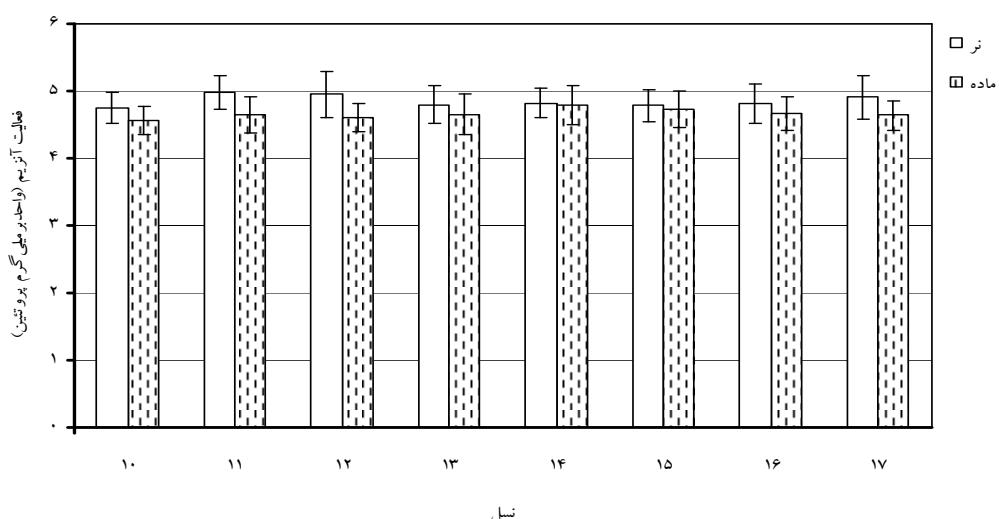
احتمالاً بیشتر ناشی از همان عوامل ذکر شده در بالا است. کمتر بودن میزان فعالیت آنزیم در حشرات کامل ماده نسبت به حشرات کامل نر (حشرات کامل بدون گرسنگی دادن مورد استفاده قرار گرفته بودند) می‌تواند به علت تغذیه‌ی بیشتر ماده‌ها در مقایسه با نرها باشد که به تخلیه‌ی هرچه بیشتر محظیات فضای داخلی غده‌ی بزاقی آن‌ها منجر شده است.

فعالیت آنزیم در نسل‌های مختلف

طبق نتایج تجزیه واریانس داده‌های مربوط به فعالیت آنزیم در حشرات کامل نر و ماده، اثر نسل روی فعالیت آنزیم غیرمعنی‌دار بود ($p > 0.05$). در شکل ۵، روند فعالیت آنزیم از نسل دهم تا هفدهم نشان داده شده است. همان‌طور که در شکل دیده می‌شود، فعالیت آلفا-آمیلاز در تمامی نسل‌های مورد مطالعه یکسان و فاقد اختلاف معنی‌دار بود. به دلیل این که در این زمینه نیز تاکنون تحقیق دیگری صورت نگرفته، لذا بحث در مورد آن امکان‌پذیر نمی‌باشد.

میزان خود را داشت و با میانگین فعالیت آن در سایر ساعت‌های اختلاف معنی‌دار بود.

در زمینه‌ی اثر تغییرات شباهنگی روزی روی فعالیت آنزیم‌های گوارشی حشرات تاکنون تحقیقی انجام نشده است و بررسی حاضر اولین مورد در این زمینه می‌باشد. دلایل تغییر در فعالیت آلفا-آمیلاز در ساعت‌های مختلف شباهنگی روز را شاید بتوان به طور جزئی به تغییر در میزان تولید آنزیم بر اثر دمای زیست محیطی و شرایط گرسنگی و به طور عمده، به تفاوت‌های موجود در فعالیت آنزیم بسته به مراحل مختلف نشو و نمایی و رشدی نسبت داد. حشرات کامل مورد استفاده در این بررسی مخلوطی از حشرات کامل با طول عمرهای مختلف و تحت شرایط گرسنگی (تغذیه) متفاوت بودند که به دلیل متفاوت بودن نسبت آن‌ها در هر تکرار، فعالیت آنزیم نیز تفاوت‌هایی را نشان داد. روند مشاهده شده در فعالیت آنزیم احتمالاً متغیر خواهد بود و نتایج حاضر فقط نشان می‌دهند که فعالیت آنزیم در ساعت‌های مختلف شباهنگی روز تغییراتی را نشان می‌دهد که

شکل ۵- فعالیت آلفا-آمیلاز بزاقی حشرات کامل نر و ماده‌ی سن نواری چتریان، *Graphosoma lineatum* در نسل‌های مختلف (دمای ۳۷ درجه‌ی سانتی‌گراد و pH ۶/۹۵)

سپاسگزاری

بدین وسیله از آقایان امیر منصور وطنخواه مسئول آزمایشگاه عمومی مرکز تحقیقات کاربردی دارویی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز و علی اصغر حمیدی کارشناس مسئول آزمایشگاه آنالیز افزاری، دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تبریز به خاطر کمک های بی دریغشان در امر سنجش فعالیت آنژیم و تعیین غلظت پروتئین نمونه ها، و نیز از آقای مهندس سعید قدیری راد محقق بخش مبارزه هی بیولوژیک مرکز تحقیقات کشاورزی استان گلستان به دلیل در اختیار گذاشتن دانه های چتریان مورد استفاده تشکر می گردد.

در این بررسی، اثر برخی از ویژگی های زیستی سن *G. lineatum* (نوع ماده غذایی، اختلافات فردی، جنسیت، دمای محیط پرورش، طول دوره گرسنگی، تغییرات شباهه روزی و نسل) روی فعالیت آنژیم آلفا-آمیلاز بزاقی آن برای اولین بار مورد مطالعه قرار گرفت. برخی از نتایج این تحقیق با نتایج سایر محققان مشابه بودند و در مواردی نیز اختلاف دیده شد. لذا، بررسی حاضر تایید کننده ای این نظریه است که رسیدن به یک تعمیم کلی در مورد ویژگی های آنژیم های گوارشی حشرات میسر نیست و آنژیم های هر گونه باید به طور جداگانه مطالعه و بررسی شوند.

منابع

۱. شاهرخی خانقه، ش. ۱۳۷۶. پرورش انبوه و کنترل کیفی زنبورهای *Trissolcus grandis* (Hym., Scelionidae) با استفاده از میزبان واسط *Graphosoma lineatum* (Hem., Scutelleridae). پایان نامه کارشناسی ارشد حشره شناسی کشاورزی، دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران. ۱۱۰ ص.
۲. عسگری، ش. ۱۳۷۴. بررسی امکان تکثیر انبوه زنبورهای پارازیتوئید تخم سن، روی میزبان واسط آزمایشگاهی *Graphosoma lineatum* (Hem., Scutelleridae). پایان نامه کارشناسی ارشد حشره شناسی کشاورزی، دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران. ۲۲۰ ص.
۳. مدرس اول، م. ۱۳۸۰. فهرست آفات کشاورزی ایران و دشمنان طبیعی آنها. انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد. ۴۲۹ ص.
۴. مرادپور، ز. ۱۳۸۲. بررسی *in vitro* اثر دیگوکسین بر روی فعالیت مولیبدنیوم هیدروکسیلازها. پایان نامه دکترا داروسازی، دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی تبریز. ۹۸ ص.
۵. یزدانیان، م.، فرشباف پور آباد، ر.، رشیدی، م.ر.، ولیزاده، م. و رشتچیزاده، ن. ۱۳۸۵. فعالیت آلفا-آمیلاز در معده و غده بزاقی سن نواری چتریان *Graphosoma lineatum* (Hem., Scutelleridae). مجله دانش کشاورزی، جلد ۱۶، شماره ۲، صص ۹۱-۱۰۶.
6. Bandani, A.R., and Balvasi, A. 2006. Comparison of alpha-amylase activity in larval stages of flour beetles, *Tribolium confusum* (Coleoptera: Tenebrionidae). Communications in Agricultural and Applied Biological Sciences, 71: 537-541.

7. Cao, S., Qian, X., Song, G., Chai, B., and Jiang, Z. 2003. Synthesis and antifeedant activity of new oxadiazolyl 3(2H)-pyridazinones. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 51: 152-155.
8. Cohen. A.C. 1993. Organization of digestion and preliminary characterization of salivary trypsin-like enzymes in a predaceous heteropteran, *Zelus renardii*. *Journal of Insect Physiology*, 39: 823-829.
9. D'Amico, S., Gerday, C., and Feller, G. 2000. Structural similarities and evolutionary relationships in chloride-dependent α -amylases. *Gene*, 253: 95-105.
10. Franco, O.L., Rigden, D.J., Melo, F.R., and Grossi-de-Sa, M.F. 2002. Plant α -amylase inhibitors and their interaction with insect α -amylases, structure, function and potential for crop protection. *European Journal of Biochemistry*, 269: 397-412.
11. Fuse, M., Zhang, J.R., Partridge, E., Nachman, R.J., Orchard, I., Bendena, W.G., and Tobe, S.S. 1999. Effects of an allatostatin and a myosuppressin on midgut carbohydrate enzyme activity in the cockroach *Diploptera punctata*. *Peptides*, 20: 1285-1293.
12. Henrissat, B., and Bairoch, A. 1996. Updating the sequence-based classification of glycosyl hydrolases. *Biochemistry Journal*, 316: 695-696.
13. Hori, K. 1973. Studies on enzymes, especially amylases, in the digestive system of the bug *Lygus disponsi* and starch digestion in the system. *Research Bulletin of the Obihiro University*, 8: 173-60.
14. Hori, K. 1971. Physiological conditions in the midgut in relation to starch digestion and the salivary amylase of the bug *Lygus disponsi*. *Journal of Insect Physiology*, 17: 1153-1167.
15. Hori, K. 1970. Some variations in the activities of salivary amylase and protease of *Lygus disponsi* Linnavuori (Hemiptera: Miridae). *Applied Entomology and Zoology*, 5: 51-61.
16. Huang, Q., Kong, Y., Liu, M., Feng, J., and Liu, Y. 2008. Effect of oxadiazolyl 3(2H)-pyridazinone on the larval growth and digestive physiology of the armyworm, *Pseudaletia separata*. 7pp. *Journal of Insect Science* 8:19, available online: insectscience.org/8.19
17. Kazzazi, M., Bandani, A.R., Ashuri, A., and Hosseinkhani, S. 2005. α -amylase activity of nymphal stages of sunn pest, *Eurygaster integriceps* Puton (Hemiptera: Scutelleridae). *Communications in Agricultural and Applied Biological Sciences*, 70: 863-867.
18. Larsson, F.K. 1989. Female longevity and body size as predictors of fecundity and egg length in *Graphosoma lineatum* (L.). *Deutsche Entomologische Zeitschrift*, 36: 329-334.
19. Lodos, N. 1986. Entomology of Turkey, general, applied, faunistic. Ege University Publications, Bornova, 2: 580 p.

20. Mehrabadi, M., and Bandani, A.R. 2009. Assessing of α -amylase activity of midgut in wheat bug *Eurygaster maura*. American Journal of Applied Sciences, 6(3):478-483.
21. Saxena, K.N. 1955. Studies on the passage of food, hydrogen-ion concentration and enzymes in the gut and salivary glands of *Dysdercus koenigii* Fabr. (Pyrrhocoridae: Heteroptera). Journal of Zoological Society of India, 7:145-154.
22. Strobl, S., Maskos, K., Betz, M., Wiegand, G., Huber, R., Gomis-Ruth, F.X., and Glockshuber, R. 1998a. Crystal structure of yellow meal worm α -amylase at 1.64A° resolution. Journal of Molecular Biology, 278:617-628.
23. Strobl, S., Maskos, K., Wiegand, G., Huber, R., Gomis-Ruth, F.X., and Glockshuber, R. 1998b. A novel strategy for inhibition of α -amylases: yellow meal worm α -amylase in complex with the *Ragi* bifunctional inhibitor at 2.5 A° resolution. Structure, 6:911-921.
24. Strobl, S., Gomis-Ruth, F.X., Maskos, K., Frank, G., Huber, R., and Glockshuber, R. 1997. The amylase from the yellow meal worm: complete primary structure, crystallization and preliminary X-ray analysis. FEBS Letters, 409:109-114.
25. Titarenko, E., and Chrispeels, M.J. 2000. cDNA Cloning, biochemical characterization and inhibition by plant inhibitors of the α -amylases of the western corn rootworm , *Diabrotica virgifera virgifera*. Insect Biochemistry and Molecular Biology, 30:979-990.
26. Valencia-Jiménez, A., Arboleda, J.W., López Ávila, A., and Grossi-de-Sá, M.F. 2008. Digestive α -amylases from *Tecia solanivora* larvae (Lepidoptera: Gelechiidae): response to pH, temperature and plant amylase inhibitors. Bulletin of Entomological Research, 98:575-579.
27. Zeng, F., and Cohen, A.C. 2000. Comparison of α -amylase and protease activities of a zoophytophagous and two phytozoophagous Heteroptera. Comparative Biochemistry and Physiology, 126A:101-106.